

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **I. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 1. 2005, č. j. 60 Az 146/2004 – 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem označeným v záhlaví tohoto usnesení zamítl jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) žalobu, kterou podal žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2004, č. j. OAM-2279/VL-20-11-2004, jímž byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen zákona o azylu) jeho žádost o udělení azylu. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že byl ve své vlasti pronásledován za uplatňování politických práv a svobod a neuvedl ani žádnou konkrétní obavu (v případě návratu do vlasti), kterou by bylo možno považovat za odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Krajský soud v Ostravě se s tímto posouzením věci žalovaným ztotožnil, když dospěl k témuž závěru, že žalobcem uváděné důvody, tj. vysoká nezaměstnanost a ekonomické problémy v zemi původu, jakož i snaha o legalizaci svého pobytu v České republice, nelze považovat za pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) a b) zákona o azylu, a protože žádné jiné důvody žalobce neuvedl, byla právem jeho žádost o udělení azylu zamítnuta.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž vytykal žalovanému celou řadu procesních pochybení, jichž se dopustil ve správním

řízení při vyřizování jeho žádosti o udělení azylu a současně vytýkal krajskému soudu, že tento stav akceptoval, pokud napadené rozhodnutí žalovaného nezrušil. Stěžovatel navrhoval, aby rozsudek Krajského soudu v Ostravě byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Žádal současně, aby mu soud ustanovil právního zástupce z řad advokátů ve smyslu § 30 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) s odvoláním na § 138 o. s. ř. Žádal též o osvobození od soudních poplatků s odůvodněním, že nemá žádný příjem a na vyžádání o tom poskytne důkazy. Též požadoval přihrání tlumočnicka jazyka ruského.

Krajský soud v Ostravě k žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení bezplatného právního zástupce, zaslal mu výzvu (přeloženou do jazyka ruského), spolu s Potvrzením o osobních, výdělkových a majetkových poměrech s tím, aby tento formulář vyplněný a podepsaný vrátil uvedenému soudu ve lhůtě 15-ti dnů k rozhodnutí o stěžovatelově žádosti. Výzva byla stěžovateli doručována na adresu jím v kasační stížnosti uvedenou, tj. U. Ž. 214, P. 4. Podle záznamu pošty na obálce, v níž byla písemnost doručována však adresát nebyl v den doručení zastižen, a proto mu téhož dne – 13. 4. 2005 – byla písemnost uložena na poště a adresátu o tom byla zanechána v místě doručení výzva, aby si písemnost vyzvedl. Druhá výzva k vyzvednutí zásilky byla zanechána dne 25. 4. 2005. Jelikož si adresát písemnost nevyzvedl, byla tato vrácena dne 28. 4. 2005 odesílateli, tj. Krajskému soudu v Ostravě. Uvedený soud poté vydal dne 10. 5. 2005 usnesení, jímž žalobci neustanovil zástupce z řad advokátů. Učinil tak se zdůvodněním, že stěžovatel v soudem stanovené lhůtě, ani v přiměřeně prodloužené lhůtě, neosvědčil své majetkové poměry, takže soud nemohl ve smyslu § 35 odst. 7 věta za středníkem s. ř. s. posoudit, zda splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a tudíž i pro ustanovení advokáta. Usnesení bylo doručováno stěžovateli opět na výše uvedenou adresu, přičemž podle záznamu pošty nebyl stěžovatel v místě doručování dne 19. 5. 2005 zastižen, a proto mu písemnost byla téhož dne uložena u pošty s výzvou, aby si zásilku vyzvedl. Druhá výzva k vyzvednutí zásilky byla učiněna dne 30. 5. 2005. Jelikož si stěžovatel zásilku nevyzvedl do 3. 6. 2005, byla tato téhož dne vrácena soudu.

Krajský soud v Ostravě vydal poté dne 9. 8. 2005 usnesení, č. j. 60 Az 146/2004 – 44, jímž vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátu, který ho bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, a dále doplnil prostřednictvím svého zástupce z řad advokátů kasační stížnost o údaj, v jakém rozsahu se rozsudek napadá a též důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně jej poučil, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o jeho podání odmítnuto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovateli bylo usnesení doručováno opět na výše již uvedenou adresu – U. Ž. 216, P. 4. Protože ani při pokusu o doručení této písemnosti nebyl stěžovatel dne 5. 9. 2005 v místě bydliště zastižen, byla písemnost téhož dne uložena na poště a adresátu o tom byla zanechána výzva, že si má písemnost vyzvednout. Druhá výzva byla zanechána dne 15. 9. 2005 a písemnost zůstala uložena u pošty dne 20. 9. 2005. Jelikož si stěžovatel písemnost nevyzvedl, byla opět vrácena odesílateli.

Krajský soud v Ostravě poté předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti s tím, že vzdor snaze soudu není stěžovatel v řízení zastoupen advokátem a neúspěšný zůstal též pokus o odstraňování vad kasační stížnosti postupem podle § 106 odst. 3 s. ř. s.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí jen tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen,

který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí obsahovat též označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, dále údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh mj. též tehdy, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatel vystupuje v řízení jako fyzická osoba, která však podle obsahu spisu nemá zákonem předepsané právnické vzdělání. Z toho je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, jak jej o tom řádně poučil již Krajský soud v Ostravě. Ostatně stěžovatel sám požádal uvedený soud o ustanovení advokáta, avšak usnesením ze dne 10. 5. 2005, č. j. 60 Az 146/2004 – 41, které v souladu s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na § 46 odst. 2 a 3 a § 50c odst. 4 o. s. ř. (v platném znění) lze pokládat za doručené třetím dnem od uložení zásilky na poště, tj. v pátek dne 14. 5. 2005, byla jeho žádost zamítnuta pro nedoložení potřebných údajů pro takové rozhodnutí, když stěžovatel na výzvu soudu k ověření předpokladu pro osvobození od soudních poplatků nereagoval. Totéž lze pak konstatovat i ve vztahu k usnesení téhož soudu ze dne 9. 8. 2005, č. j. 60 Az 146/2004 – 44, jímž byl stěžovatel vyzván k doložení plné moci udělené advokátovi, a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy. I tuto výzvu je nutno pokládat za doručenou na základě tzv. fikce doručení třetím dnem od uložení zásilky, tj. dnem 8. 9. 2005 (čtvrtek), i když se stěžovatel o uložení nedozvěděl. Ani na tuto výzvu ve lhůtě jednoho měsíce a ostatně ani později však stěžovatel nereagoval. K tomu pro vysvětlení k otázce doručování nutno uvést, že podle citovaných ustanovení soudního řádu správního a občanského soudního řádu platí, že uloženou písemnost si má adresát na poště vyzvednout v případě zásilky určené do vlastních rukou adresáta ve lhůtě 10-ti dnů od jejího uložení a v ostatních případech do 3 dnů a nevyzvedne-li si ji v této lhůtě, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Nutno tudíž uzavřít, že stěžovatel ve stanovené lhůtě plnou moc udělenou advokátovi soudu nepředložil, přičemž jeho předchozí žádost o ustanovení advokáta soudem byla zamítnuta. Stěžovatel tak neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, přičemž soudem byl výslovně upozorněn na nutný důsledek takové nečinnosti, tj. možnost odmítnutí kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a pro který není možno v řízení pokračovat. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností. Pro posouzení věci bylo pak již nerozhodné (druhořadé), že stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoplnil ani chybějící náležitosti kasační stížnosti.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť ta byla odmítnuta.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení v případech odmítnutí návrhu (zde kasační stížnosti).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. prosince 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu